

Naša partizanska pesem je še zmeraj živa

Začetki Partizanskega pevskega zbora sodijo v čas NOB. Vendar pa je od nekdanjega pojočega bataljona ostalo le še malo pevcev. Rojstvo današnjega Partizanskega pevskega zbora sodi v leto 1944, ko se je na obronkih Kočevskega roga rodil zbor, katerega orožje nista bila več puška in bomba, marveč udarna partizanska borbena pesem. To je bil Invalidski pevski zbor, njegov prvi dirigent pa je bil profesor glasbe in partizanski skladatelj Karol Pahor. Prav on je poiskal prve pevce tega zbora med ranjenci, ki so komaj okrevali in ki za boj niso bili več sposobni.

Kasneje, v svobodni domovini, se je zbor preimenoval v Partizanski invalidski pevski zbor, z borbena pesmijo pa je spodbujal ljudstvo pri prizadevanjih za obnovo porušene domovine. V tem času so ga vodili dirigent prof. Janez Kuhar, prof. Ciril Cvetko in drugi. Dolgih 28 let pa mu je ostal zvest dirigent in partizanski skladatelj prof. Radovan Gobec.

Kako živi in deluje Partizanski pevski zbor danes, pod umetniškim vodstvom dirigenta Milivoja Šurbka, nam je pripovedoval Vlado Žorž, predsednik Izvršnega odbora PPZ ter njegov aktiven član od samega začetka.

Že sam začetek najinega pogovora je bil v nekakšnem »udarnem« duhu, saj je tova-

zaprav živimo in delamo. Z velikimi uspehi nastopa zbor ne samo doma, uspešno je večkrat gostoval tudi v tujini, na primer v Romuniji, Nemški demokratični republiki, Italiji, na Nizozemskem, v Bolgariji, Avstriji, na Madžarskem, Poljskem, v SZ, lani zopet na Nizozemskem. Vse povsod si je pridobil mnogo prijateljev, laskave ocene in vabila na ponovna gostovanja, v občini Center, kjer živimo in delamo, pa že dve leti nismo imeli večjega koncerta.

»Boli pa nas tudi to, da današnji mladi rod ne kaže dovolj zanimanja za partizansko pesem in za zborovsko pesem nasploh. V okviru Partizanskega pevskega zbora je eno leto deloval pionirski pevski zbor Kurirček, vendar je zaradi nezanimanja med mladimi z delom prenehal. Kljub veliki agitaciji med mladino in po šolah, naredili smo skoraj vse, kar je bilo v naših močeh, odziva med mladimi skoraj ni bilo. Kljub vsemu pa še zmeraj nismo vrgli puške v koruzo.«

– Ker vemo, da je vaš zbor zelo uspešen, preidimo na kaj bolj spodbudnega, ne vašo dejavnost in načrte morda.

»Lani smo imeli kar 58 nastopov, tudi letos ne bo naša dejavnost bistveno manjša. V tem mesecu bomo še posebej aktivni. Pripravljamo poseben program za počastitev kongresov. S svojo pesmijo se bomo aktivno vključili v predkongresne dejavnosti; več nastopov bomo imeli v Ljubljani, po šolah, krajevnih skupnostih itd., odprli in zak-

ljučili pa bomo tudi kongres ZKS.«

»Naš 'veliki' načrt pa je premierni koncert, ki je predviden za praznik republike 29. november in ki bo, upajmo, v kulturnem domu Ivana Cankarja. To bo koncert, ki naj bi prikazal celotno naše delo enega leta. Taki koncerti so za nas zelo zahtevni, kajti veliko nastopamo in to nam jemlje čas, ki ga zahteva za obvladnje programa celovečerni koncert.«

– Je vaš program sestavljen izključno iz partizanskih borbениh pesmi?

»Jedro našega programa je res sestavljeno iz partizanskih pesmi, pojemo pa tudi marsikaj drugega, ves čas vnašamo v repertoar tudi posamezne novejša skladbe.«

– Kakšna pa je struktura pevcev, je v zboru še veliko borcev?

»V zboru je od osemdesetih pevcev še vedno približno 50 borcev. Vendar pa se zbor vztrajno pomlajuje. Na razpis se se javljajo mlajši pevci. Selekcija na avdicijah je zelo stroga. Tudi drugače je zbor zelo pestro sestavljen, saj imamo v njem ljudi vseh poklicev.«

– Gotovo imate tudi vi v teh stabilizacijskih časih materialne težave?

»Res je. Vzdrževanje take številnega zbora zahteva veliko gmočnih sredstev. Zbor deluje na področju republike, celo države in ima gotovo širši družbenopolitični pomen; skromno pa ga financira le ZKO Ljubljana Center. Spoznanje, da nismo le lokalna kulturna skupina, nikakor ne prodre.«

Ves najin pogovor je iz dvorane, kjer Partizanski pevski zbor vadi, spremljal odmev partizanske udarne pesmi, ki je bil kot potrdilo misli tovariša Žorža: »Naša partizanska pesem je še zmeraj živa in aktualna, še zmeraj živimo v revoluciji, saj bi še marsikaj radi dosegli, kajne!«

V. L.

Na tiskovni konferenci

Pred kratkim smo bili učenci 4. razreda v Lankovnem domu na tiskovni konferenci. Tedeli smo plesali, modernu opremljeni s kroglami, dvorani. Na taki konferenci smo bili prvi. Urednik Ljubo Gradenav pripoveduje, predstavlja plesarje, nekatere novih mladinskih del. Pred nami so bili: nemica Neža Mauw, plesalca Titana, Mal in Ivo Tompan. Igralca Janica, Mrežova, nam je predstavila odlomke iz nekaterih mladinskih del. Nagovorji so bili vsi odlomki knjige Titana, Mal in Ivo Tompan. Povčeli in nemica Deli, mrc nemica Neža Mauw. To predstaviti vseh mladinskih del smo razstavili prapornja, autogram. Dobili smo prijetne odgovore. Telo vsi, mi je bilo to srečanje, saj smo se lahko seznanili s prvimi knjigami, ki jih bomo tudi prebrali. Prav posebno pa smo bili veselji, ko smo ob odhodu dobili celotno sliko teh knjig, ki smo jih pomenili v našo srečo, knjigarnice. Urednik mladinske knjige se namje nastopile zahvaljujemo.

Lj. 17. III. 1982

Igor Dorončič
4. c. m. OŠ. Majda
Vrhovnik

riš Žorž takoj zelo kritično pripomnil, da se nanje spomnimo samo ob obletnicah in podobnih priložnostih. »Še najmanj razumevanja pa kaže za nas prav Center, kjer prav-

Partizanski pevski zbor med enim od svojih številnih nastopov

Delegacija KS Stara Ljubljana je položila v pobrateni KS Adlešiči venec pred spomenik padlim v NOB

KS STARA LJUBLJANA

Obisk v pobrateni krajevni skupnosti

Delegacija krajevnih skupnosti Stara Ljubljana se je v nedeljo, 21. marca udeležila praznovanja krajevnega praznika v pobrateni krajevni skupnosti Adlešiči v Beli krajini.

Predsednik skupščine KS Adlešiče tov. Ivan Veselič je v svojem slavnostnem govoru obudil spomine na preteklost iz časa NOB. Dejal je: »Ta kraj je med NOB veliko pretrpel. Krajana na strani okupatorja v naši vasi nismo imeli. Sedem naših vasi je bilo izropanih in požganih. Dali smo 96 žrtev. Čez naš kraj je bila že leta 1941 organizirana kurirska zveza med vrhovnim štabom NOV Jugoslavije, glavnim štabom NOV Hrvatske in Slovenije. Ta zveza je delovala vse do italijanske kapitulacije. Ponosni smo na partizansko magistralo, ki smo jo zgradili in ki teče čez našo krajevno skupnost. Kraji KS Adlešiči ne bomo nikoli pozabili 22. marca 1945, ko so Nemci in ustaši vdrli čez Kolpo na območje naše KS z namenom, da likvidirajo komando karlovskega vojnega območja in njegove partizanske delavnice. Izropali in požgali so naše vasi, padle so žrtve. V spomin na te mračne dogodke praznujemo kraji KS Adlešiči svoj krajevni praznik.«

Po končani slavnostni seji skupščine KS in družbenopolitičnih organizacij smo se člani delegacije iz Stare Ljubljane pogovorili s predstavniki Adlešičev in sprejeli program medsebojnega sodelovanja za leto 1982. Obljubili smo jim, da bomo sodelovali pri zunanji ureditvi okolice njihovega novega kulturnega doma, kjer bi lahko skupaj z borci Adlešičev in Stare Ljubljane posadili 88 dreves v spomin na našega tovariša Tita.

Obvestilo

Bralce ljubljanskih splošnoizobraževalnih knjižnic obveščamo, da bomo v začetku aprila 1982 prešli na poslovanje s članarino.

Izposoja na nov, kulturnejši in hkrati cenejši način pomeni pomemben premik pri povečevanju dostopnosti do knjige in drugega knjižničnega gradiva.

Knjižnica Oton Župančič
Knjižnica Bežigrad
Knjižnica Jože Mazovec
Knjižnica Prežihov Voranc
Knjižnica Šiška